மூப்பர்களின் தகுதிகளும் நியமனமும்

மூப்பர்களுக்குத் தேவன் கொடுக்கிற பணிப் பொறுப்பை நிறைவேற்ற, கர்த்தருடைய சபை அவர்களை எவ்வாறு பெறுகின்றது? இதை முடிந்த அளவுக்கு ஒரு சில வார்த்தைகளில் இடுவோம், (1) அந்தத் தகுதி நிலைக்கு மனிதர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாக வேண்டும், மற்றும் (2) அவர்கள் அந்தப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும். தகுதியுள்ளவர்களாவதற்கு அவர்களுக்குத் தேவைப்படுவது என்ன? பிறகு தகுதியுள்ளவர்கள் எவ்வாறு நியமிக்கப்பட வேண்டும்? வேதாகம நடத்துவத்துவம் பற்றிய கலந்துரை யாடல் எதிலும், இந்த இரண்டு கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டியது அவசியமாய் உள்ளது.

மூப்பர்களின் தகுதிகள்

நடத்துவத்துவத்தின் விஷயமானது ஒரு உள்ளூர் சபையில் வருகின்ற பொழுதெல்லாம், மூப்பர்களின் தகுதிகளைக் கொண்டுள்ள மனிதர்கள் பற்றிய விஷயமே மிகவும் அதிகமாய்க் கலந்துரையாடப்படுகின்ற கேள்விகளாய் இருக்கின்றன. மூப்பர் என்பவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? அவருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்க வேண்டுமா? அவரது மனைவி இறந்தால் அவர் இராஜினாமா செய்ய வேண்டுமா? "தகுதிகள்" பற்றிய நமது முன் சிந்தனைகளும், மூப்பர்களின் ஊழியம் பற்றிய அக்கறையற்ற நமது நடக்கையும், வறியதான முன்னுரிமைகளை ஆலோசனையாக அளிக்கலாம். இருந்த போதிலும், ஒருவர் மூப்பராக நியமிக்கப்படுவதற்கு என்ன தேவைப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு நாம் தேவனுடைய வழிகாட்டுதலை நாட வேண்டியது அவசியமாய் உள்ளது.

அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட தகுதிகள்

வேத வாக்கியங்களின் இரு வசனப் பகுதிகளில் மூப்பர்களின் தகுதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதலாவது 1 தீமோத்தேயு 3:2-7 ஆகும், "இது, கண்காணிப்பை விரும்புகிறவன் நல்ல வேலையை விரும்புகின்றான், இது உண்மையான வார்த்தை" என்ற கூற்றினை முன்னதாகக் கொண்டுள்ளது. (NRSV: "கண்காணிக்கும் பொறுப்பை நாடுகிற எவரும் மேன்மையான தொரு பணியை விரும்புகிறார், இக்கூற்று உண்மையானது"; KJV: "ஒருவர்

கண்காணிக்கும் வேலையை விரும்புகிறவன் நல்ல வேலையை விரும்புகிறான்.") இது, மூப்பராவதற்கு "விருப்பம்" அல்லது நாட்டம் என்பது மூப்பராவதற்குரிய தகுதிகளில் ஒன்று என்று நம்பும்படிப் பலரை வழிநடத்தியுள்ளது. இது அவ்வாறு கூறப்படுவதற்கில்லை. இருப்பினும், மூப்பராகப் பணியாற்ற வரும் மனிதர் மனப்பூர்வமாய் அவ்வாறு பணியாற்ற வரவேண்டும் என்பது உண்மையாக உள்ளது - குறைந்தபட்ச அளவிற்காவது அவர் "அப்பணிப் பொறுப்பில் நாட்டம்" கொண்டவராய் இருக்க வேண்டும் - அந்தப் பணிக்கு நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்பே அவரிடம் இந்த நாட்டம் இருக்க வேண்டும்.

மூப்பர்கள் கொண்டிருக்க வேண்டிய மற்ற பண்புகள் பற்றிப் பவுல் தொடர்ந்து குறிப்பிட்டார். தெளிவுபடுத்துவதற்காக மாற்று மொழி பெயர்ப்புகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.[1]

1. "குற்றஞ்சாட்டப்படாதவர்"; KJV - *"குற்றமற்றவர்"*; ASV - *"குற்றஞ் சாட்டுதல் இல்லாதவர்"*; Knox - *"தவறு கண்டுபிடிக்கப்பட முடியாத ஒருவர்"*; Phi - *"குற்றமற்ற நற்பேர் உடையவர்"*; Tay - *"எதிர்பேச முடியாத வாழ்வைக் கொண்டவர்"*; RSV, NIV, NRSV - *"குற்றஞ்சாட்டப்படாதவர்."*

2. "ஒரே மனைவியை உடைய புருஷர்"; KJV, RSV - *"ஒரே மனைவியை உடைய கணவன்"*; Wms - *"ஒரே ஒரு மனைவியை மட்டும் கொண்டிருக்க வேண்டும்"*; NEB - *"தம் ஒரே மனைவிக்கு உண்மையுள்ளவராய் இருக்க வேண்டும்"*; Mof, NRSV - *"ஒருமுறை மட்டும் திருமணமானவர்"*; NIV - *"ஒரு மனைவிக்கு மட்டும் கணவராய் இருக்க வேண்டும்".*

3. "ஜாக்கிரதையுள்ளவர், தெளிந்த புத்தியுள்ளவர், யோக்கியதையுள்ளவர்";KJV - *"ஜாக்கிரதையுள்ளவரும், தெளிந்த புத்தியுள்ளவரும், நல்ல நடத்தையுள்ளவரும்"*; RSV - *"ஜாக்கிரதையுள்ளவர், கருத்தறிவு உள்ளவர், மேன்மைப்பட்டவர்"*; ASV - *"ஜாக்கிரதையுள்ளவர், தெளிந்த புத்தி யுள்ளவர், மதிப்பிற்குரியவர்"*; NASB - *"ஜாக்கிரதையுள்ளவர், தெளிந்த புத்தியுள்ளவர், மதிப்பிற்குரியவர்"*; NIV - *"ஜாக்கிரதையுள்ளவர், தன்னடக்கம் கொண்டவர், மதிப்பிற்குரியவர்"*; NRSV - *"ஜாக்கிரதையுள்ளவர், கருத்தறிவு உள்ளவர், மதிப்பிற்குரியவர்."*

4. "உபசரிப்புத் தன்மை"; KJV - *"உபசரிப்புக்கு (தம்மை) ஒப்புக் கொடுத்தவர்"*; Bas - *"விருந்தினர்களுக்குத் தாராளமாய்க் கதவைத் திறக்கின்றவர்"*; Alf, RSV, NIV, NRSV - *"உபசரிப்புத் தன்மை உள்ளவர்."*

5. "போதக சமர்த்தர்"; KJV, NIV - *"போதிக்க விருப்பம்"*; RSV, NRSV - *"தகுதியான ஒரு போதகர்"*; Con -*"போதித்தலில் திறனுள்ளவர்"*; Wey - *"போதிக்கும் வரம் பெற்றவர்"*; Ber - *"போதிக்கத் தகுதி பெற்றவர்"*; NEB - *"ஒரு நல்ல போதகர்."*

6. "மதுபானப் பிரியராய், அல்லது அடிக்கிறவராய் இல்லாமை"; KJV - *"மதுபானப் பிரியராகவோ, அடிக்கிறவராகவோ இல்லாமை"*; RSV - *"குடிகாரராகவோ, வன்முறையாளராகவோ இல்லாமை"*; ASV - *"குடிபோதைக்காரராகவோ, அடிக்கிறவராகவோ இல்லாமை"*; NASB - *"மதுவுக்கு அடிமையாகவோ அல்லது அடிக்கிறவராகவோ இல்லாமை"*; NIV - *"அதிகமான மதுபானத்திற்கு அடிமையாகாதிருத்தல்,*

வன்முறையாளராக இன்றி சாந்த குணத்துடன் இருத்தல்''; NRSV - "*போதைக்காரராகவோ வன்முறையாளராகவோ இல்லாதிருத்தல்.*"

7. ''பொறுமையுள்ளவர், சண்டை பண்ணாதவர், பண ஆசை இல்லாதவர்"; KJV - "*பொறுமையுள்ளவர், கலகம் செய்யாதவர், பண ஆசையற்றவர்"*; RSV, NRSV - "*பொறுமையுள்ளவர், சண்டை பண்ணாதவர், பண ஆசையற்றவர்"*; ASV - "*பொறுமையுள்ளவர், சண்டை பண்ணாதவர், பண ஆசையில்லாதவர்"*; NEB - "*சகிப்புத் தன்மையுள்ள நிலைப்பாட்டைக் கொண்டவர், சண்டைகளைத் தவிர்ப்பவர்''*; Phi - ''*முரண்பாடு செய்யாதவர் மற்றும் பணத்தை அபகரிப்பதில் விருப்பம் கொள்ளாதவர்"*; NIV - "*சண்டை பண்ணாதவர், பண ஆசை இல்லாதவர்.*"

8. "தம் சொந்தக் குடும்பத்தை நன்றாய் நடத்துகின்றவர் "; KJV - "*தனது சொந்த வீட்டை நன்றாய் ஆளுகை செய்கின்றவர்"*; RSV, NRSV - "*தனது வீட்டாரை நன்றாய் மேலான்மை செய்ய வேண்டும்"*; Con - "*தனது சொந்த வீட்டாரை நன்றாய் ஆளுகை செய்தல்"*; Mof - "*தனது சொந்த வீட்டாரை தக்க வகையில் மேலான்மை செய்யக் கூடியவராய் இருத்தல்"*; Beck - "*தனது சொந்த குடும்பத்தை நன்றாய் மேலான்மை செய்ய வேண்டும்"*; NIV - "*தனது சொந்த குடும்பத்தை நன்றாய் மேலான்மை செய்ய வேண்டும்.*"

9. "தன் பிள்ளைகளைச் சகல நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாய்க் கீழ்ப் படியப் பண்ணுதல்"; KJV - "*எல்லா ஈர்ப்புடனும் தனது பிள்ளைகளைக் கீழ்ப்படியச் செய்திருத்தல்"*; Wey - "*உண்மையான மேன்மையுடன் தன் பிள்ளைகளை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருத்தல்"*; RSV, NRSV - "*தனது பிள்ளைகளை கீழ்ப்படிபவர்களாகவும், ஒவ்வொரு வழியிலும் மரியாதை மிக்கவர்களாகவும் காத்துக் கொள்ளுதல்"*; TCNT - "*கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள மற்ற நன்னடத்தையுள்ள பிள்ளைகளைக் கொண்டவர்"*; NIV - "*அவரது பிள்ளைகள் தக்க மரியாதையுடன் அவருக்குக் கீழ்ப்படிதல்.*"

10. "நூதன சீஷனாய் இல்லாதிருத்தல்''; KJV - "*நூதன சீஷனாய் இல்லாதிருத்தல்"*; ASV - "*புதிதாய் மனம் மாறியவராய் இல்லாதிருத்தல்"*; Tay - "*புதிய கிறிஸ்தவராய் இல்லாதிருத்தல்''*; Mon, RSV, NIV, NRSV - "*சமீபத்தில் மாறியவராய் இல்லாதிருத்தல்.*"

11. "சபைக்குப் புறம்பே இருக்கிறவர்களால் நற்சாட்சி பெற்றவராய் இருக்க வேண்டும் "; KJV - "*புறம்பே இருக்கிறவர்களின் நல்ல அறிக்கை பெற்றவராய் இருக்க வேண்டும்"*; RSV, NRSV - "*புறம்பே இருப்பவர்களால் நல்முறையில் எண்ணப்பட வேண்டும்"*; TCNT - "*புறம்பே இருக்கிறவர் களால் நன்முறையில் பேசப்பட வேண்டும்"*; NEB - "*கிறிஸ்தவரல்லாத பொது மக்களிடத்தில் அதிக நற்புகழ் கொண்டவராயிருக்க வேண்டும்"*; NIV - "*புறம்பே இருக்கிறவர்களிடத்திலும் நற்புகழ் பெற்றிருக்க வேண்டும்.*"

தீத்து 1:5-9ல் பின்வரும் தகுதிகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன:

1. "குற்றஞ் சாட்டப்படாதவராயிருத்தல்"; KJV, NIV, RSV - "*குற்றமற்ற வராயிருத்தல்''*; TCNT - ''*குற்றம் சாட்டப்படாத பண்புடையவரா யிருத்தல்"*; Phi - "*கேள்வி கேட்கப்பட முடியாத நேர்மையுடன் இருத்தல்"*; Nor - "*குற்றம் சாட்டப்படுதலுக்கு அப்பாலான நற்புகழ் கொண்டிருத்தல்.*"

2. ''விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளைக் கொண்டிருத்தல்''; KJV -

‘‘விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளைக் கொண்டிருத்தல்’’; RSV - *‘‘அவரது பிள்ளைகள் விசுவாசிகளாய் இருத்தல்”;* ASV - *“விசுவாசிக்கின்ற பிள்ளை களைக் கொண்டிருத்தல்”;* Knox - *“விசுவாசத்தைப் பற்றிக்கொண்டுள்ள பிள்ளைகளை உடையவர்”;* TCNT - *“கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்கின்ற பிள்ளை களைக் கொண்டிருத்தல்’’;* NIV - *‘‘விசுவாசிக்கின்ற பிள்ளைகளை உடையவர்’’;* NRSV - *‘‘விசுவாசிகளாய் உள்ள பிள்ளைகளைக் கொண்டிருத்தல்.”*

3. “துன்மார்க்கரென்றும் அடங்காதவர்களென்றும் குற்றஞ்சாட்டப் படாத [பிள்ளைகளைக் கொண்டிருத்தல்] ”; KJV - *“கலகம் செய்கிறவர்கள் அல்லது அடங்காதவர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டப்படாத” (விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளைக் கொண்டிருத்தல்);* RSV - *“தீய ஒழுக்கமுடைமை அல்லது கீழ்ப்படியாமை என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாயிராமல் இருத்தல்”;* Phi - *“ஊதாரித்தனமான வாழ்வு அல்லது சட்டத்தை மீறுதல் என்பவற்றினால் குற்றஞ்சாட்டப்படாதிருத்தல்’’;* NIV - *‘‘அடங்காதவர்கள் மற்றும் கீழ்ப்படியாதவர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகாது இருத்தல்”;* NRSV - *“மட்டுமீறிய சிற்றின்ப நுகர்வுடையவர் மற்றும் முரட்டாட்டமுடையவர் என்று குற்றஞ்சாட்டப்படாதிருத்தல்.”*

4. “தன் இஷ்டப்படி செய்யாதவரும், முற்கோபம் இல்லாதவரும்”; KJV - *“சுய இஷ்டம் இல்லாதவரும், சீக்கிரமாய்க் கோபம் கொள்ளா தவரும்’’;* RSV, NRSV - *“முரட்டுத்தனமோ அல்லது விரைவில் கோபம் கொள்ளுதலோ இல்லாதவர்”;* NEB - *“தன் விருப்பம்போல் செய்பவரா கவோ அல்லது விரைவில் கோபம் கொள்பவராகவோ இல்லாதிருத்தல்”;* Knox - *“அவர் பிடிவாதமுள்ளவராகவோ அல்லது சண்டை போடும் மனிதராகவோ இருக்கக் கூடாது”;* NIV - *“தன் விருப்பம்போல் செய்யாத வராகவும், விரைவில் கோபம் கொள்ளாதவராகவும் இருத்தல்.”*

5. ‘‘மதுபானப்பிரியம் இல்லாதவரும், அடியாதவரும்’’; KJV - *‘‘மதுபானப் பிரியமில்லாதவரும், அடியாதவரும்’’;* Mof, RSV -*‘‘குடி காரராகவோ அல்லது வன்முறையாளராகவோ இல்லாதிருத்தல்”;* Con - *“மது பானத்தை விரும்பாதவராகவும், சண்டைகளுக்கு இடங்கொடாதவராக வும் இருத்தல்”;* NIV - *“அதிக மதுபானம் பண்ணாதவராகவும், வன்முறையில் ஈடுபடாதவராகவும் இருத்தல்”;* NRSV - *“மதுபானத்திற்கு அடிமையான வராகவோ அல்லது வன்முறையாளராகவோ இல்லாதிருத்தல்.”*

6. ‘‘இழிவான ஆதாயத்தை இச்சியாதவராய் இருத்தல்”; KJV - *“தீய வழியில் பொருளீட்ட விரும்பாதவர்”;* RSV, NRSV - *“ஆதாயத்தின்மேல் பேராசையற்றவர்”;* Nor - *“நேர்மையற்ற இலாபத்திற்கு அடிமையாகாதவர்”;* TCNT - *“பணம் ஈட்டுதலில் கேள்வி கேட்கப்பட முடியாதவர்”;* Mof - *“களவுக்கு அடிமைப்படாதவர்”;* NIV - *“நேர்மையற்ற இலாபங்களைத் தேடாதவர்.”*

7. ‘‘அந்நியரை உபசரிக்கிறவரும், நல்லோர்மேல் பிரியமுள்ளவரும்”; KJV - *“உபசரிப்பில் பிரியமுள்ளவர், நல்ல மனிதர்கள்மேல் பிரியமுள்ளவர்”;* RSV, NRSV - *“உபசரிப்புத் தன்மையுள்ளவர், நற்பண்பை விரும்புகின்றவர்”;* Bas - *‘‘விருந்தினர்களுக்குத் தன் வீட்டுக் கதவைத் தாராளமாய்த்*

திறக்கின்றவர், நன்மையானதை விரும்புகின்றவர்''; NEB - *"உபசரிக்கும் தன்மை உள்ளவர், சரியான சிந்தையுள்ளவர்''*; NIV - *''உபசரிக்கும் தன்மையுள்ளவர், நல்லதை நேசிக்கின்றவர்."*

8. ''தெளிந்த புத்தியுள்ளவரும், நீதிமானும், பரிசுத்தவானும், இச்சையடக்கமுள்ளவரும்''; KJV - *"தெளிந்த புத்தியுள்ளவர், நீதிமான், பரிசுத்தவான், இச்சையடக்கம் உள்ளவர்"*; RSV - *"தம்மையே அடக்குபவர், நேர்மையானவர், பரிசுத்தவான் மற்றும் சுயகட்டுப்பாடு உடையவர்''*; TCNT - *"பகுத்தறிந்து செயலாற்றுபவர், நேர்மையானவர், பரிசுத்தமான வாழ்க்கையுடைய மனிதர்"*; NIV - *"சுய கட்டுப்பாடு உள்ளவர், நேர்மை யானவர், பரிசுத்தமானவர், மற்றும் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டவர்"*; NRSV - *"அறிவுத்தெளிவுடையவர், நேர்மையானவர், பக்தி உள்ளவர், மற்றும் சுய கட்டுப்பாடு உடையவர்."*

9. "போதிக்கப்பட்டதற்கேற்ற உண்மையான வசனத்தை நன்றாய்ப் பற்றிக்கொள்கின்றவர்"; KJV - *"தாம் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உண்மை நிறைந்த வசனத்தை நன்றாய்ப் பற்றிக்கொள்கின்றவர்''*; RSV - *"போதிக்கப்பட்டபடி நிச்சயமான வசனத்தை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும்''*; Wms - *''நம்பத் தகுந்த செய்தியை பற்றிக்கொள்ளத் தொடருதல்"*; NIV - *"நம்பத் தகுந்த செய்தியைப் போதிக்கப்பட்டுள்ளபடி உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளுதல்"*; NRSV - *"போதனைப்படி நம்பத் தகுந்த வசனத்தை உறுதியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்."*

இந்தத் தகுதிகள் பல தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தப்பட முடியும். இவற்றை டிக் மார்சியர் அவர்கள் ஆறு வகைகளாகக் கண்டார்:

> *1. சமுதாயத் தகுதிகள்: அவர் "குற்றஞ்சாட்டப்படாதவராய்'' இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2). அவருடைய பண்பைப் பற்றி ஒருவர் தாக்குதல் செய்வாரென்றால், யாருமே அதை நம்பாத அளவுக்கு அவர் நன்முறையில் எண்ணப்படுபவராய் இருக்க வேண்டும். மேலும் அவர் ''புறம்பே உள்ளவர்களால் நற்சாட்சி பெற்றவராய்'' இருத்தல் வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2). மூப்பராகப் பணியாற்றும் மனிதர், விசுவாசிகளிடம் மட்டும் இன்றி, சபைக்குப் புறம்பே உள்ளவர் களிடத்திலும் மரியாதையைப் பெற்றவராய் இருத்தல் வேண்டும்.*
>
> *2. பண்புத் தகுதிகள்: அவர், "ஜாக்கிரதையுள்ளவரும், இச்சை யடக்கமுள்ளவரும்/சுயகட்டுப்பாட்டை உடையவரும், மதிக்கப் படக் கூடியவருமாய்" இருத்தல் வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2). அவர் "மதுபானப் பிரியராய்" இருக்கக் கூடாது (1 தீமோ. 3:3) ...*
>
> *3. மனத் தகுதிகள்: அவர் "இச்சையடக்கம்" உள்ளவராய் இருத்தல் வேண்டும் (தீத்து 1:8). அவர் "போதக சமர்த்தராய்" இருக்க வேண்டும் (1 தீமோ. 3:2). ஒருவர் போதிக்கும் முன்பு, அவர் போதிக்கப் பட்டவராய் இருக்க வேண்டும் ... அவர் தம் அறிவினாலும் மன ஆண்மை/வீரத்தினாலும் மற்றவர்களுக்கு ''ஆரோக்கியமான உபதேசத்தினாலே உற்சாகமூட்டக்கூடியவராய்" இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:9).*
>
> *4. ஆளுமைத் தகுதிகள்: ஒருவர் எல்லா "உண்மைகளையும்'' கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் அவர் தம் வாழ்வில் கிறிஸ்துவைக்*

காண்பிக்க முடியாதிருந்தால், அவர் தேவன் விரும்புகின்ற நடத்துனராக இருப்பதில்லை. அவர் ''பொறுமையுள்ளவரும், சண்டைபண்ணாதவருமாய்'' இருத்தல் வேண்டும் (1 தீமோ. 3:3). அவர், "தன் விருப்பப்படி செய்யாதவரும், முற்கோபம் இல்லாதவரு மாய் ... அடியாதவருமாய்" இருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:7).

5.குடும்பத் தகுதிகள்: ''ஒருவன் தன் சொந்தக் குடும்பத்தை நன்றாய் நடத்த அறியாதிருந்தால், தேவனுடைய சபையை எப்படி மேய்ப்பான்?" (1 தீமோ. 3:5) என்பது பவுலின் கேள்வியாய் இருந்தது.

6. அனுபவத் தகுதிகள்: அவர் "நூதன சீஷனாய்" இருக்கக் கூடாது (1 தீமோ. 3:6). NIV "சமீபத்தில் மாறியவராய்" (இருக்கக் கூடாது) என்று கூறுகின்றது. ஒரு விதையானது வேரூன்றி, செடியாகி, அதன் பிறகுதான் கனி கொடுக்கின்றது. மூப்பராக வளருவதற்குக் காலம் ஆகின்றது.[2]

தகுதிகளை நடைமுறைப்படுத்துதல்

இரண்டு அட்டவணைகளைப் பற்றிக் கேள்விகள் நிலவுகின்றன. இந்தப் பண்புகள் பவுலின் நாட்களிலாவது ''தகுதிகளாக'' மதிக்கப் பட்டிருந்தனவா என்று சிலர் சந்தேகப்படுகின்றனர். சிலர், இவைகள் முதல் நூற்றாண்டில் இருந்த மூப்பர்களுக்கு அவசியமாய் இருந்தன, ஆனால் இன்றைய நாட்களில் அவசியமில்லை என்று நம்புகின்றனர். தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்து ஆகியோருக்கு எழுதிய நிருபங்களில் உள்ள இந்த அட்ட வணைகள் மிகச் சரியாக ஒத்துப் போகாததால், இவைகள் பணிநிலைத் தகுதிகளுக்கான மிகக் கடுமையான அட்டவணைகளல்ல மாறாக இவைகள் பொதுவான வழிகாட்டுதல்களாக அல்லது ஆலோசனைகளாக உள்ளன என்று பெரும்பாலோர் நம்புகின்றனர். இந்த அட்டவணைகள் மூப்பரா வதற்குரிய தகுதிகளைக் கேட்கின்றன என்று நம்புபவர்களின் மத்தியிலும் கூட கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. "விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளை" ப் பெற்றிருத்தல் என்பது அர்த்தப்படுத்துவதென்ன? ''ஒரே மனைவியை யுடைய கணவராயிருத்தல்" என்பது அர்த்தப்படுத்துவதென்ன? ஒரு மூப்பர் எப்பொழுது "போதக சமர்த்தர்" ஆகின்றார்?

மூப்பர்களின் தகுதிகள் பற்றி கருத்து வேறுபாடு இருக்கும் பொழுது, சபை செய்ய வேண்டியது என்ன? இந்தக் கேள்விகளுடன் போராடும் கிறிஸ்தவர்களுக்குச் சில உற்று நோக்கல்களும் ஆலோசனைகளும் கீழே தரப்படுகின்றன.

முதல் தகுதி என்பது - எஞ்சியுள்ள மற்ற எல்லாவற்றையும் தனக்குட் படுத்துவதாக இருப்பது - மூப்பர் என்பவர் ஒரு விசுவாசம் நிறைந்த கிறிஸ்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதாக மட்டுமே உள்ளது. "அவர் கர்த்தருடைய சபையின் விசுவாசம் நிறைந்த உறுப்பினராக உள்ளாரா?" என்ற தெளிவான கேள்வியை உறுப்பினர்கள் கேட்க மறந்துவிடுமளவுக்கு, சபையானது மற்ற கேள்விகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதில் அதிகமாக ஈடுபாடு கொண்டு விடலாம்.

சில வேளைகளில், மந்தையை வழிநடத்துவதற்கான மூப்பரின் திறனில் குறைவான பங்கு பெறக் கூடியதாக மிக முக்கியமான இந்தத் தகுதிகளை

நாம் காணலாம். நாம் மற்ற தகுதிகளின் மீது நமது கண்ணோட்டத்தை இழந்து விடுமளவுக்கு சில தகுதிகளின் மீது அதிகம் விருப்பத்துடன் கவனம் செலுத்திவிடலாகாது.

இந்தப் பண்புகளில்/தகுதிகளில் பல, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவராலும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டியவைகளாய் உள்ளன. முந்தின பாடத்தில் உள்ள வரைவட்டவணையைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். மூப்பர் என்பவர் மற்ற கிறிஸ்தவர்களைவிட உயர்வான தராதரத்தில் வைக்கப்பட வேண்டியவரல்ல. மாறாக, அவர் ஒரு பெரிய அளவில், மற்ற கிறிஸ்தவர்கள் இன்னும் அடைய முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கும் ஆவிக்குரிய பக்குவத்தின் அளவை அடைந்தவராக இருக்கின்றார்.

இந்தத் தகுதிகளில் பெரும்பாலானவை அளவையின் விஷயம் பற்றியதாக உள்ளன. நாம் யாவருமே பாவம் செய்வதாலும் மற்றும் தவறிழைப்பதாலும், மூப்பர் என்பவர் 100 சதவிகிதம் "மனத்தெளிவும், மதிக்கப்பட்ட தன்மையும், பரிசுத்த இயல்பும், மற்றும் சுய கட்டுப்பாடும்" உடையவராய் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டுமா? எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து 100 சதவிகிதம் பரிசுத்த இயல்புடன் இருப்பது என்பது எதைப் போன்று இருக்கும்? இவ்விதமாக நாம், மூப்பரோ அல்லது வேறு எந்த உறுப்பினரோ இந்தப் பண்புகளை முழுமையாகக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது. மாறாக, மூப்பர் என்பவர் இவைகளை ஒரு பெரும் அளவுக்கு, கவனிக்கத்தக்க அளவுக்குக் கொண்டிருப்பதையே நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். இருந்தாலும் கூட, இது இந்தத் தகுதிகள் முக்கியத்துவமற்றவைகளாக உள்ளன என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. தகுதிகள் என்பவை பெரும்பாலும் அளவையின் விஷயமாக இருந்தாலும், மூப்பர் அவைகளைக் கவனிக்கத்தக்க அளவுக்குக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தகுதிகளின் பின்னால் இருக்கும் நோக்கத்தை நாம் உற்று நோக்க வேண்டும். சில விஷயங்களில் நோக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. மூப்பர் "தனது சொந்தக் குடும்பத்தை நன்றாய் நடத்துகிறவராய் இருக்க வேண்டும் ..." (1 தீமோ. 3:4). ஏன்? "ஒருவன் தன் சொந்தக் குடும்பத்தை நடத்த அறியாதிருந்தால், தேவனுடைய சபையை எப்படி விசாரிப்பான்?" (1 தீமோ. 3:5). அவர் ஒரு "நூதன சீஷனாய்/புதிதாய் மாறியவராய்" இருக்கக் கூடாது. ஏன்? அவர் புதிதாய் மாறியவராய் இருந்தால், அவர் "இறுமாப்படையவும், பிசாசு அடைந்த ஆக்கினையில் விழவும்" அதிகம் வாய்ப்பு உண்டு (1 தீமோ. 3:6). அவர் "புறம்பே இருக்கிறவர்களாலும் நற்சாட்சி பெற்றவராய் இருக்க வேண்டும்." ஏன்? அவ்வாறில்லையென்றால், "அவர் நிந்தனையிலும், பிசாசின் கண்ணியிலும் விழுந்து விட நேரிடும்" (1 தீமோ. 3:7). அவர் "உண்மையான வசனத்தை நன்றாய்ப் பற்றிக் கொள்கின்றவராய் இருக்க வேண்டும்." ஏன்? "(அவர்) ஆரோக்கியமான உபதேசத்தினாலே புத்தி சொல்லவும், எதிர் பேசுகிறவர்களைக் கண்டனம் பண்ணவும் வல்லவராயிருக்க வேண்டும்" (தீத்து 1:9). நோக்கம் குறிப்பிடப்படவில்லையென்றாலும், அதை நாம் தீர்மானிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தகுதிக்கும் காரணத்தை ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் என்பது நமது தீர்மானங்களைப் பாதிக்கலாம். உதாரணமாக, தகுதிக்குப் பின்னால் உள்ள நோக்கத்தைச் சிந்தித்தல் என்பது, விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளை உடையவராயிருக்க வேண்டும் (தீத்து 1:6) என்ற தகுதியானது ஒரு மனிதர் ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தையாகும் (உடல் ரீதியான அவரது) திறமையும் தொடர்பற்றது என்ற வகையில் அத்தகுதி கேட்டுக் கொள்கின்ற விஷயத்தைப் புரிந்து கொள்ள நமக்கு உதவும்; இவ்விதமாக ஒரு மனிதர் தத்தெடுத்த பிள்ளையை (அல்லது பிள்ளைகளை) வளர்க்கும் திறன் அல்லது வளர்ப்புப் பிள்ளையை (அல்லது பிள்ளைகளை) தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இணங்க வளர்க்கும் திறன் அந்தத் தகுதியை நிறைவு செய்வதாயிருக்கும்.

இந்தத் தகுதிகளின் விஷயம் பற்றி நாம் அவற்றின் இரு முனைகளையும் தவிர்ப்பது அவசியம்: அவற்றை மிகவும் கண்டிப்பாக நடைமுறைப் படுத்தி, எந்த மனிதரும் எப்போதும் தகுதிப்பட முடியாதபடியாக்கி மற்றும் “எதுவேனும் (தவறாய்) ஆகிவிட்டால்” என்று கூறுதல். சிலர் சாத்தியமற்ற தராதரங்களை அமைக்கின்றனர், இவர்கள், ஒரு மூப்பர் என்பவர் முழு நிறைவானவராக ஒருபோதும் தவறு செய்யாதவராக இருக்க வேண்டும் என்று நம்பியே இதைச் செய்கின்றனர். இது, வேதாகமம் எழுதப்பட்ட காலத்திலோ அல்லது இப்பொழுதோ எந்த மனிதரும் ஒருபோதும் தகுதிப்பட முடியாது என்றே அர்த்தப்படுவதாயிருக்கும். சிலர், மூப்பர் என்பவர் “போதக சமர்த்தராய்” இருக்க வேண்டும் என்பதால், மூப்பராகக் கூடியவர் மிகவும் நல்ல பிரசங்கியாராக அல்லது போதகராக இருக்க வேண்டும் என்று நம்புகின்றனர்.

மற்றவர்கள் ஏறக்குறைய தராதரங்கள் எதையும் கொண்டிருப்பதே இல்லை. அவர்கள், ஒரு கிறிஸ்தவர் திருமணம் முடித்து, அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிள்ளைகளைக் கொண்டிருந்தால் அவருக்கு மற்ற தகுதிகள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவர் மூப்பராவதற்கு உடனே தகுதி பெற்று விடுகிறார் என்று நினைப்பதாகக் காணப்படுகின்றது. சபைக் குழுமங்கள், தகுதியற்ற மனிதர்களை “அவர்கள் பணியில் வளருவார்கள்” என்ற கருத்துக் கொண்டு மூப்பர்களாக்கி விடலாம். சில சபைக் குழுமங்களில், மூப்பராக நியமனம் பெறுதல் என்பது புகழ்ச்சிக்கான வாய்ப்பாக அல்லது சமுதாயத்தில் செல்வாக்குப் பெறுதலின் ஒப்புகையாக இருக்கலாம், இவ்விரு விஷயங்களிலும் ஆவிக்குரிய தகுதிகள் பற்றிய கவலை இருப்பதில்லை.

அதிகமான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்ற மற்றும் ஒரு புறம் எல்லா வரையறைகளையும் புறக்கணிக்கின்ற இரு முனைகளுக்கும் இடையில், எங்கோ ஓரிடத்தில் சபையானது முழு நிறைவில்லாத ஆனால் மூப்பர்களாக உண்மையில் தகுதிபெற்ற மனிதர்களைக் கண்டறிந்து நியமிக்கக்கூடிய இடைக்களம் ஒன்றுள்ளது.

கடைசியில் நாம், மூப்பர்களாகத் தகுதியுடையவர்கள் யார் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் பொறுப்பை உள்ளூர் சபை ஒவ்வொன்றிற்கும் சுயாதீனமானதாக விட்டு விட வேண்டும். பிராந்திய சபையின் தன்னாட்சி உரிமை என்பது எதையேனும் அர்த்தப்படுத்துமென்றால், அது பின்வருவன

வற்றையே அர்த்தப்படுத்துவதாயிருக்கும்: சபை பின்வரும் உரிமைகளைக் கொண்டுள்ளது: (1) "விசுவாசமுள்ள பிள்ளைகளை உடையவராயிருத்தல்," "ஒரே மனைவிக்குக் கணவராயிருத்தல்" மற்றும் "போதக சமர்த்தரா யிருத்தல்," என்பவை அர்த்தப்படுத்துவது என்ன என்பதைக் குறித்து அதன் சொந்த முடிவுகளை மேற்கொள்ளுதல், மற்றும் பிற தகுதிகள் உள்ளடக்கு பவை என்ன என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை ஆகியவை, மற்றும் (2) அந்தத் தகுதிகள் பற்றிய அதன் புரிந்து கொள்ளுதலின்படியாகவும் அதன் சொந்த உறுப்பினர்களின் அறிவின்படியாகவும் மூப்பர்களாகும்படி மனிதர்களைத் தேர்ந்து கொண்டு நியமிக்கும் உரிமை.

மூப்பர்களின் தகுதிகளை நடத்துவத்துவத் தகுதிகளுடன் ஒப்பிடுதல்

இந்தத் தகுதிகள், இன்றைய நாட்களில் பரிந்துரைக்கப்படும் நடத்துவத் துவப் பண்புகளுடன் எவ்வாறு ஒப்பிடப்படுகின்றன? ஜேம்ஸ் வில்பர்ன்[3] அவர்கள், தமது புத்தகத்தில் "நடத்துவத்துவத்தின் பத்துப் பண்புகள்" பற்றிக் கலந்துரையாடியுள்ளார்: (1) நடத்துனராயிருக்க விருப்பம், (2) உற்சாகம், (3) தன் நம்பிக்கை, (4) தாழ்மை, (5) வளர்ச்சிப் பழக்கம், (6) (முன்) நோக்குதல், (7) அறிவு, (8) பகிர்ந்துகொள்ளும் ஆவி, (9) கற்பனை, (10) முடிவெடுக்கும் திறன். கென்னத் கேங்கெல் அவர்கள் தமது புத்தகத்தில் "நடத்துவத்துவத்தின் ஐந்து அடிப்படை மற்றும் ஆறு துணை நிலைக் கூறுகள்" என்பவற்றை அட்டவணைப்படுத்தி, இன்னொரு ஆதார மூலமாக அதை மேற்கோள் காண்பித்தார்:

> ... எழுத்தாளர்கள் ... அடிப்படைக் காரணிகளாக, அறிவறிதிறன், குழு உறுப்பினர்த்துவம், ஆழ்ந்து சிந்தித்தல், முன் செல்லும் திறன் (பேச்சுவன்மை, மகிழ்ச்சியுடனிருத்தல், இணக்கமுடைமை, உற்சாகம், விளக்கும்தன்மை, எச்சரிக்கையுணர்வு, தனித்து எண்ணும் திறமை), மற்றும் உணர்வுச் சமானத் திறமை ஆகியவற்றை விளக்குகின்றனர்.
>
> துணை நிலைப்பண்புகளின் அட்டவணையானது, நடத்துவத் துவத்திற்கான விருப்பம், மதிநுட்பம், ஆற்றல் தன்மை, சீரான தன்மை, தன் நம்பிக்கை, மற்றும் நடத்துவத்துவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் திறன் ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றது.[4]

இந்த அட்டவணைகள், 1 தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்து ஆகியவற்றில் தரப்பட்டுள்ள அட்டவணைகளுடன் ஒப்பிடப்படும்போது, ஒற்றுமை களைக் காட்டிலும் வேற்றுமைகள் அதிகமாய் உள்ளன.[5] உதாரணமாக, மூப்பர்கள், உற்சாகம், கற்பனைத் திறன், தன் நம்பிக்கை, (முன்) நோக்கம், மதிநுட்பம் அல்லது விளக்கும் தன்மை உடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிப் பவுல் ஒன்றும் கூறவில்லை. மற்றும் நாம், வியாபாரம் அல்லது விளையாட்டு அல்லது இராணுவம் ஆகியவற்றில் கவனித்துள்ளபடி யான நடத்துவத்துவப் பண்புகளை அட்டவணைப்படுத்த முயற்சி செய்தால், நாம் எந்தப் பண்புகளை உள்ளடக்குவோம்? இதற்கு நாம்

நேர்மையுடன் பதில் அளிப்போமென்றால், பண்புகளைப் பற்றிய நமது அட்டவணையானது அநேகமாக 1 தீமோத்தேயு 3 மற்றும் தீத்து 1 ஆகிய வற்றில் காணப்படும் தகுதிகளுடன் அதிகம் ஒத்துப் போகாது.

இதிலிருந்து நாம் யூகித்துணர வேண்டியது என்ன? 1 தீமோத்தேயு 3 மற்றும் தீத்து 3 ஆகியவற்றில் உள்ள தகுதிகள், குறிப்பிட்ட வகையான மனிதரை, குறிப்பிட்ட வகையான நடத்துவத்துவத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பயன்படுத்தப்படுவதை நோக்கம் கொண்டுள்ளன என்று முடிவெடுத்தலே நியாயமானதாக உள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து, இந்தத் தகுதிகளையுடைய மனிதர்கள் மற்ற எந்த வகையான நடத்துவத்துவத்திற்கும் தகுதியுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்ற கருத்தும், மற்ற வகையான தலைமைத்துவத்திற்குத் தகுதியுடைய மனிதர்கள் இந்த வகையான நடத்துவத்துவத்திற்குத் தகுதியானவர்களாய் இருக்க வேண்டியது அவசியமில்லை என்ற கருத்தும் வருகின்றது! இதைப் புரிந்து கொள்ளுதல் என்பது பின்வரும் இரண்டு தவறுகளை நாம் செய்யாதபடி தவிர்க்க நமக்கு உதவலாம்: (1) சில மனிதர்கள் மற்ற களங்களில் நடத்துனர்களாயில்லாத காரணத்தினால் (மூப்பர்களாயிருக்கத்) தகுதியற்றவர்களாகின்றனர், மற்றும் (2) சில மனிதர்கள் மற்ற களங்களில் தகுதியுள்ளவர்களாய் இருப்பதால் அவர்கள் (மூப்பர்களாயிருக்கத்) தகுதியுடையவர்களாகின்றனர்.

மூப்பர்களை நியமித்தல்

உள்ளூர் சபையில் மூப்பர்களாய்ப் பணியாற்றத் தகுதியுடைய மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் நியமிக்கவும் பின்பற்றப்பட வேண்டிய முறை என்ன? புதிய ஏற்பாடானது ஓரிடத்தில், சுவிசேஷ ஊழியர் (தீத்து) மூப்பர்களை நியமித்து, அல்லது பிரித்தெடுத்து வைக்க வேண்டியிருந்தது என்றும் (தீத்து 1:5) இன்னோரிடத்தில் ஒரு அப்போஸ்தலரும் அவருடைய உடன் ஊழியரும் (பவுலும் பர்னபாவும்) மூப்பர்களை நியமித்தனர் என்றும் கூறுகின்றது (அப். 14:23). இருப்பினும் இது, இந்த மனிதர்கள் மூப்பர்களாக நியமிக்கப்பட்ட பொழுது, பின்பற்றப்பட்ட குறிப்பிட்ட செயல்முறையை வெளிப்படுத்துவதில்லை. அநேகமாக, அவர்கள் யார் மூப்பர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தாங்களாகவே மேம்போக்காக முடிவு செய்திருக்க மாட்டார்கள், மற்றும் அவர்கள் மூப்பர்களை நியமித்ததில் சபையின் ஈடுபாடற்ற செயல்முறையில் பணிபுரிந்திருக்க மாட்டார்கள்.

மூப்பர்கள் எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும்? இந்தக் கேள்விக்குப் புதிய ஏற்பாடு திட்டவட்டமான பதில் எதையும் தருவதில்லை, ஆனால் அப். 6ல், சபையில் குறிப்பிட்ட பணிக்கென்று மனிதர்கள் பிரித்தெடுத்து வைக்கப்பட்டதற்கான உதாரணம் ஒன்று அளிக்கப்படுகின்றது. இந்த விஷயத்தில் என்ன நடந்தது என்பது பின்வருமாறு: (1) பணிப்பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றும் மனிதர்களுக்கான தகுதிகளை அப்போஸ்தலர்கள் முன் வைத்தனர்: “அப்பொழுது பன்னிருவரும் சீஷர் கூட்டத்தை வரவழைத்து ... சகோதரரே, பரிசுத்த ஆவியும் ஞானமும் நிறைந்து, நற்சாட்சி

பெற்றிருக்கிற ஏழு பேரை உங்களில் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; அவர்களை இந்த வேலைக்காக ஏற்படுத்துவோம்" (அப். 6:2, 3). (2) முழு சபையும் தங்களிடையே அந்தத் தகுதிகளைக் கொண்ட மனிதர்களைத் தேர்ந் தெடுத்தது: "இந்த யோசனை சபையாரெல்லாருக்கும் பிரியமாயிருந்தது; அப்பொழுது அவர்கள் ... [ஏழு பேரைத்] தெரிந்து கொண்[டனர்]" (அப். 6:5). (3) அவர்கள்மீது அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் கைகளை வைத்து அவர்களின் வேலைக்கென்று அவர்களை அமைத்தனர் (அல்லது அவர்களை நியமித்தனர்): "அவர்களை அப்போஸ்தலருக்கு முன்பாக நிறுத்தினார்கள். இவர்கள் ஜெபம் பண்ணி, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்தார்கள்" (அப். 6:6).

இந்த உதாரணமானது, இன்றைய நாட்களில் மூப்பர்களைத் தேர்ந் தெடுத்தல் மற்றும் நியமித்தல் ஆகியவற்றிற்கு நல்லதொரு செயல்முறையை ஆலோசனையாக அளிக்கின்றது: (1) ஏவுதல் பெற்ற அப்போஸ்தலர்களால் (மூப்பராவதற்குரிய) தகுதிகள் ஏற்கனவே முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. (2) அந்தத் தகுதிகள் சபையினிடம், யூகித்தறியப்படும்படி மூப்பர்களின் தகுதிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடும் சுவிசேஷ ஊழியர் அல்லது போதகரால் முன் வைக்கப்படுகின்றன. கர்த்தருடைய மந்தையை மேய்ப்பவர்களாக மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி சபை உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு, அவர்கள் நன்கு போதிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. (3) முழு சபையாரும் தங்களுக்குள் அந்தத் தகுதிகளை உடையவர்கள் யார் என்று தீர்மானிப்பதில் பங்கு பெறுகின்றனர். சபையானது தனது தலைவர்களை, புதிய ஏற்பாட்டின் வழிநடத்துதல் களைப் பின்பற்றித் தேர்ந்தெடுக்கின்றது. (4) பிறகு மூப்பர்கள் பொதுவான ஆராதனையொன்றில் அவர்களின் பணிக்கென்று ஊழியம் செய்ய நியமிக்கப்படுகின்றனர் (பிரித்து வைக்கப்படுகின்றனர்).

முடிவுரை

மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் மாபெரும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். யாரோ ஒருவர் கூறியபடி, மூப்பர் ஒருவரை ஏற்படுத்துதல் என்பது அவரை "பணி நீக்கம்" செய்வதை விட சுலபமானதாக உள்ளது. ஒரு மூப்பரை அவரது பணிப் பொறுப்பில் இருந்து விலக்குவது என்று தாமதமாய் முடிவெடுத்தல் என்பது கெடுக்குமளவு கடினமானதாகவும் சபையில் பெரிய பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்துவதாகவும் உள்ளது. ஒரு மனிதர் மூப்பராக நியமிக்கப்படும் முன்பு, அவர் புதிய ஏற்பாட்டின் தகுதிகளைக் கொண்டுள்ளார் என்று முழுமையான கருத்தில்லாவிட்டாலும் கருத்து ஒப்புமை உயர்ந்த அளவுக்கு இருக்கட்டும். அதன் பிறகும் கூட, சாத்தியப்பட்டால் அவரது நியமனத்தினால் கடைசியில் பிரச்சனைகள் எழுவதை முன் கண்ணோக்கினால், அநேகமாய் அவர் மூப்பராக நியமிக்கப்படக் கூடாது.

குறிப்புகள்:

[1]மாற்று மொழிபெயர்ப்புகளில் பெரும்பாலானவை, கர்ட்டிஸ் வாகன் அவர்களின் *The New Testament From 26 Translations* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1967). [2]Dick Marcear, "Who Can Serve as Elder?" *The Eastside Bulletin*, Eastside church of Christ, Midwest City, Okla. (21 October, 1979). [3]James Wilburn, *Leadership for Christ in the Local Church* (Wichita Falls, Tex.: Faith Press, 1963), 20-54. [4]Kenneth O. Gangel, *Leadership for Church Education* (Chicago: Moody Press, 1970), 162, citing Charles E. Hendry and Murray G. Ross, *New Understandings of Leadership*, 43, 64-85. [5]நியாயமாய்க் கூறுவதென்றால், *Leadership for Christ in the Local Church* என்ற புத்தகத்தில் ஜேம்ஸ் வில்பர்ன் அவர்கள், உள்ளூர் சபையில் மூப்பராவதற்குரிய தகுதிகளைப் பற்றி அநேகமாய்க் கூறவில்லை, ஆனால் சபையில் ஏற்கனவே தலைவராக இருந்து, மேம்படுவதற்கு முயற்சித்தலை அவசியமாய்க் கொண்டுள்ளவரின் பண்புகளைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார் என்றே சொல்ல வேண்டும்.